

PRAKSIS I NAMIBIA

JANUAR 2013 – MARS 2013

Helt siden vi fikk høre om studier i utlandet har jeg visst at dette var noe jeg ønsket å gjøre og når tiden nærmet seg og vi skulle begynne å tenke på hvor, var valget enkelt; Afrika. Lite visste jeg om hva fantastiske Namibia hadde å by på og lite visste jeg om de tre neste månedene – som skulle vise seg å bli de tre beste og mest opplevelsesrike månedene i mitt liv.

AFRIKA - Området, menneskene, kulturen

Vi var tre studenter fra vernepleierstudie som forlot norsk jord den 3. Januar 2013. Etter en laang flytur var vi spente studenter som landet i Windhoek, Namibia. Vi hadde sett på massevis av bilder, men visste egentlig ikke hva som ventet oss.

Vi bodde på et gjestehus som heter Wadadee guesthouse. Det lå i den fattige delen av Windhoek; Katutura, som på engelsk står for “The place where people do not want to live”. Jeg for min del, anbefaler virkelig dette gjestehuset på det varmeste.

På tiden jeg bodde der, fikk jeg hilse på så mange mennesker fra store deler av

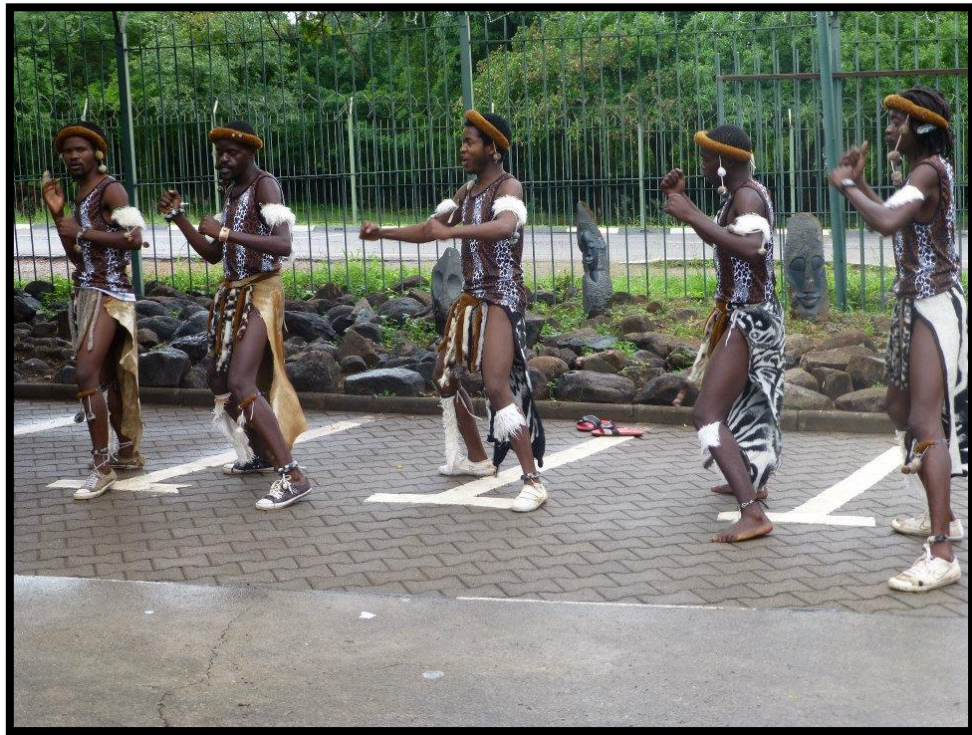

verden og atmosfæren der var så koselig. Vi følte oss sammen som en eneste stor familie. Sikkerhet er selvfølgelig viktig; området var gjerdet inn og hver natt satt det vakt ved porten og passet på. Jeg hadde aldri en opplevelse av at ting ikke er trygt.

Noe av det jeg beundrer så mye med Namibia er menneskene og kulturen. Mange av de fantastiske menneskene har så lite, men likevel gir de så mye. De hilser alltid på hverandre, smiler og er vennlige. Det er noe jeg merket veldig fort. Fra å komme fra et land hvor vi såvidt hilser på naboen på butikken, til et land hvor menneskene er så imøtekommende.

Landet hadde også så mye annet å by på; vakre soloppganger fra en sanddyne i det fjerne, vakker natur, eksotisk dyreliv, vakre strender – bare for å nevne noe. På fritiden var vi også så heldige å oppleve andre destinasjoner utenfor Namibia's grenser. En laang kjøretur mot Victoria Falls med mange spennende stopp langs den lange veien var virkelig blant høydepunktene. Her fikk vi oppleve å gå med løver, ri på elefanter, kjøre firhjulinger på sanddynene, rafting og til sist, men ikke minst hoppe i strikk med 70 meter fritt fall. En tur til Cape Town i Sør-Afrika anbefaler jeg også. Cape Town er virkelig en by som har alt – alt fra vakker natur og strender til store shoppingsentre. Bussturen fra Windhoek til Cape town tar bare et par døgn, men det er vel verdt det!

PRAKSIS PÅ BARNEHJEM – Hope Village

Stedet som vi skulle ha vår praksis var et barnehem med navn “Hope Village”. Ved siden av alt det jeg opplevde på fritiden, var det å jobbe som student ved et barnehem i Namibia noe jeg aldri ville vært foruten. På barnehemmet bodde det rundt 90 barn,

som var delt inn i forskjellige hus etter kjønn og alder. Siden mange av barna gikk på skole på dagtid, var det de minste vi tilbringe mesteparten av praksistiden med.

Mange av disse barna hadde hatt ulykkelige fortider, mange var rammet av HIV/AIDS, tuberkulose eller andre sykdommer. Noe av det tøffeste var å komme fra et vernepleierstudie i Norge, et land med et så annerledes utgangspunkt enn det stedet vi nå var. Det var mange ganger jeg tenkte og håpet at jeg kunne gjøre noe for disse barna. Om ikke ta med en av de hjem, så i såfall gi de rene kluter eller bleier. Vi gjorde så godt vi kunne med det utgangspunktet vi hadde. På tross av mangel på ressurser, hadde disse barna det godt og det var ikke vanskelig å se at de menneskene som jobbet der til vanlig gjorde det de kunne for å gi disse barna en god oppvekst med de midlene som var tilgjengelig.

Arbeidet vårt bestod i stor grad av sosialisering av barna, og vi arrangerte hver dag ulike leker, ordnet filmkvelder, kjøpte noe godt å dele ut og etterhvert også “Preschool” med noen av barna som snart skulle begynne på skole. Foruten om dette fulgte vi også de daglige rutinene ved barnehjemmet. Det var artig å se fremgang og å jobbe med disse herlige barna som alltid viste så mye energi og glede.

Etter tre måneder praksis på dette barnehjemmet er jeg mange erfaringer rikere, både på godt og vondt. Etter å ha knyttet sterke bånd med menneskene som jobbet der og barna var det trist å si adjø.

Til slutt...

... vil jeg bare si at jeg anbefaler alle å ta et praksisopphold i utlandet. Jeg føler jeg har fått et godt faglig utbytte av oppholdet. Gjennom å befinne seg på andre siden av jorden i et land med en helt annen kultur, vokser man også som person. Man står på egne ben, ser og opplever ting man ikke kunne forestille seg før man dro. Man får et helt annet perspektiv på ting. Hvis du vurderer et studieopphold i utlandet, så pakk kofferten og opplev verden. Jeg angret aldri på det.

- Marlene Skoglund (vernepleierstudent 2010-2013)

